

کتاب یوئیل و کلیسای لاودیکی ادونتیستِ روز هفتم - شماره سی و یک

Jeff Pippenger

2026-01-18

شماره سی و یک

سه تحقق مسیحایی آخر که در انجیل متی آمده‌اند، سه عنصر نشانه‌ی راه قانون یکشنبه را مشخص می‌کنند؛ پراکندگی قوم خدا در هنگام قانون یکشنبه، چنان‌که نمونه‌ی آن در پراکندگی «گله کوچک» در ۲۲ اکتبر ۱۸۴۴ و پراکندگی شاگردان هنگام صلیب دیده می‌شود. هر دو پراکندگی با قانون یکشنبه هم‌راستا هستند. در ارتباط با جلیل، که نماد یک نقطه عطف نبوی است، مردمی که تا زمان قانون یکشنبه در تاریکی بوده‌اند، از تاریکی فراخوانده خواهند شد. این اشخاص گله دیگری خدا هستند، کارگران ساعت یازدهم که هنگام بیرون خوانده شدن از بابل نسبت به مسئله مناقشه سبت بیدار می‌شوند. فراخوانده شدن آنان از بابل، مرحله دوم داوری است؛ داوری‌ای که از خانه خدا آغاز می‌شود و سپس در هنگام قانون یکشنبه دامن‌گیر کسانی می‌شود که بیرون از اورشلیم‌اند.

دهمین نشانه راه مسیحایی، پراکندگی قانون یکشنبه است.

اما این همه انجام شد تا نوشته‌های پیامبران به کمال برسد. آنگاه همه شاگردان او را ترک کرده، گریختند. متی ۲۶:۵۶.

پیش‌بینی

ای شمشیر، بر ضد شبان من و بر ضد آن مرد که همتای من است بیدار شو، می‌فرماید خداوند لشکرها: شبان را بزن تا گوسفندان پراکنده شوند؛ و دست خود را بر کوچکان برمی‌گردانم. زکریا ۱۳:۷.

به زودی بسیار پراکنده خواهیم شد، و آنچه می‌کنیم باید به سرعت انجام شود. اصول تعلیم و تربیت مسیحی، ۵۳۵.

زمانی فرا می‌رسد که ما از هم جدا و پراکنده خواهیم شد، و هر یک از ما باید بی‌آن‌که از موهبت مشارکت با هم‌ایمانانی که در همان ایمان گران‌بها شریک‌اند برخوردار باشد، بایستد؛ و چگونه می‌توانید بایستید مگر آن‌که خدا در کنار شما باشد و بدانید که او شما را رهبری و هدایت می‌کند؟ ۲۵. Review and Herald، مارس ۱۸۹۰.

یازدهمین نشان راه مسیحایی، دعوت غیریهودیان است.

تا آنچه به زبان اشعیا پیامبر گفته شده بود تحقق یابد که می‌گوید: «زمین زبولون و زمین نفتالی، در راه دریا، آن سوی اردن، جلیل امت‌ها؛ مردمی که در تاریکی نشسته بودند، نوری عظیم دیدند؛ و بر آنان که در سرزمین و سایه مرگ نشسته بودند، نوری طلوع کرد.» متی ۱۶:۴-۱۶.

پیش‌بینی

با این همه، تیرگی مانند آنچه در تنگی او بود نخواهد بود؛ آنگاه که نخست، زمین زبولون و زمین نفتالی را اندکی مبتلا ساخت، و پس از آن، در طریق دریا، آن سوی اردن، در جلیل امت‌ها، سخت‌تر مبتلا نمود. قومی که در تاریکی راه می‌رفتند، نوری عظیم دیده‌اند؛ بر آنان که در سرزمین سایه

مرگ ساکن‌اند، نوری تابیده است. اشعیا ۹:۱، ۲.

در هنگام قانون یکشنبه، باران پسین بی‌حد و اندازه فرو خواهد ریخت و امت‌ها نوری عظیم خواهند دید. جفا ایمانداران را پراکنده خواهد کرد و پیام را گسترش خواهد داد.

«شما را به شوراها تسلیم خواهند کرد، ... آری، به‌خاطر من نزد حاکمان و پادشاهان نیز آورده خواهید شد تا بر آنان و بر امت‌ها شهادتی باشد.» متی ۱۷:۱۰، ۱۸، R. V. جفا نور را گسترش خواهد داد. خادمان مسیح نزد بزرگان جهان حاضر خواهند شد؛ کسانی که اگر این نبود، شاید هرگز انجیل را نمی‌شنیدند. حقیقت به‌نادرستی به اینان معرفی شده است. ایشان به اتهامات کاذب درباره ایمان شاگردان مسیح گوش سپرده‌اند. بسا که یگانه راهشان برای شناخت حقیقت آن، شهادت کسانی است که به‌سبب ایمانشان به محاکمه کشیده می‌شوند. در بازجویی، اینان موظف‌اند پاسخ دهند و قضاتشان موظف‌اند شهادتی را که ادا می‌شود بشنوند. فیض خدا برای خدامانش عطا خواهد شد تا با این وضعیت اضطراری رویارو شوند. «به شما داده خواهد شد»، عیسی می‌گوید، «که در همان ساعت چه بگویید. زیرا این شما نیستید که سخن می‌گویید، بلکه روح پدر شماست که در شما سخن می‌گوید.» چون روح خدا ذهن‌های خدامانش را روشن می‌سازد، حقیقت با قدرت و گران‌بهای الهی خود عرضه خواهد شد. کسانی که حقیقت را رد می‌کنند، برمی‌خیزند تا شاگردان را متهم و ستم کنند. اما در میان زیان و رنج، حتی تا مرگ، فرزندان خدا باید حلم و فروتنی الگوی الهی خویش را آشکار سازند. بدین‌سان تفاوت میان کارگزاران شیطان و نمایندگان مسیح دیده خواهد شد. نجات‌دهنده در برابر حاکمان و مردم برکشیده خواهد شد.

شاگردان تا زمانی که به چنین فیضی نیاز افتاد، از شجاعت و استقامت شهیدان برخوردار نبودند. آنگاه وعده نجات‌دهنده تحقق یافت. هنگامی که پطرس و یوحنا در برابر شورای سنهدرین شهادت دادند، «همگان در شگفت شدند؛ و دریافتند که آنان با عیسی بوده‌اند.» اعمال رسولان ۴:۱۳. درباره استغفار نوشته شده است که «همه کسانی که در شورا نشسته بودند، چون با دقت به او نگریستند، چهره‌اش را چون چهره فرشته‌ای دیدند.» و «نمی‌توانستند در برابر حکمت و روحی که با آن سخن می‌گفت مقاومت کنند.» اعمال رسولان ۶:۱۵، ۱۰. و پولس، وقتی از محاکمه خود در دادگاه قیصرها می‌نویسد، می‌گوید: «در نخستین دفاعم هیچ‌کس طرف مرا نگرفت، بلکه همه مرا ترک کردند... اما خداوند در کنارم ایستاد و مرا تقویت کرد تا به‌واسطه من پیام به‌طور کامل اعلام شود و همه امت‌ها بشنوند؛ و از دهان شیر رهایی یافتم.» دوم تیموتائوس ۴:۱۶، R. V. ۱۷، ۱۸.

«بندگان مسیح قرار نبود برای ارائه هنگام محاکمه، هیچ سخنرانی از پیش‌تهیه‌شده‌ای آماده کنند. آمادگی آنان می‌بایست روزبه‌روز، با در دل سپردن حقایق گران‌بهای کلام خدا و تقویت ایمان از طریق دعا، انجام گیرد. وقتی به محاکمه آورده می‌شدند، روح‌القدس همان حقایقی را که لازم بود به یادشان می‌آورد.» The Desire of Ages، ۳۵۴، ۳۵۵.

داوری از خانه خدا در ۹/۱۱ آغاز می‌شود و در قانون یکشنبه پایان می‌یابد، آنگاه داوری به گله دیگر خدا که بیرون از خانه خداست منتقل می‌شود.

دوازدهمین نشان راه مسیحایی داوری برای غیریهودیان است

تا تحقق یابد آنچه به زبان اشعیا نبی گفته شده بود که: «اینک بنده من که او را برگزیده‌ام؛ حبیب من که جانم در او خشنود است. روح خود را بر او خواهم نهاد و او عدالت را نزد امت‌ها برقرار خواهد ساخت. نزاع نخواهد کرد و فریاد نخواهد زد، و در کوچه‌ها کسی آواز او را نخواهد شنید. نی‌خردشده را نخواهد شکست و فتیله نیم‌سوز را خاموش نخواهد کرد، تا عدالت را به پیروزی برساند. و به نام او امت‌ها امید خواهند بست.» متی ۱۲:۱۷-۲۱.

پیش‌بینی

اینک بنده من که او را حمایت می‌کنم؛ برگزیده من که جانم از او خشنود است؛ روح خود را بر او نهاده‌ام؛ او عدالت را نزد امت‌ها برقرار خواهد ساخت. نه فریاد خواهد زد، نه صدای خود را بلند خواهد کرد، و نه خواهد گذاشت آوازش در خیابان شنیده شود. نی شکسته را نخواهد شکست و فتیله دودکننده را خاموش نخواهد کرد؛ او عدالت را به راستی به انجام خواهد رسانید. او نه سست خواهد شد و نه دلسرد، تا عدالت را بر زمین برقرار سازد؛ و جزایر برای شریعت او انتظار خواهند کشید. اشعیا ۱: ۴۲-۴.

ختم داوری برای خانه خدا در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز شد، آن‌گاه که در خیابان‌هایی که موسی و ایلیا در آن‌ها، در دره‌ای از استخوان‌های خشک مردگان، مرده افتاده بودند، صدایی شنیده شد. با شنیده شدن آن صدا، داوری برای خانه خدا رو به بسته شدن گذاشت و به سوی داوری امت‌ها پیش رفت. در انجیل متی دوازده تحقق مسیحایی وجود دارند که نشانه‌های اصلی راه را در جنبش اصلاحی یکصد و چهل و چهار هزار نفر مشخص می‌کنند. آن دوازده نشانه راه، به‌گونه‌ای نمونه‌وار در مسیح مصداق یافته‌اند. ۱۹۸۹؛ ۱۹۹۶؛ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱؛ ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰؛ ژوئیه ۲۰۲۳؛ ۲۰۲۴؛ فریاد نیمه‌شب، جدایی کاهنان و قانون یکشنبه همگی مشخص شده‌اند؛ به‌طوری‌که برای ۱۱ سپتامبر شاهد داخلی و بیرونی وجود دارد و برای قانون یکشنبه شاهد داخلی پراکندگی، و سپس دو شاهد از دوره داوری کارگران ساعت یازدهم. نه نشانه راه جنبش اصلاحی یکصد و چهل و چهار هزار نفر به‌طور مستقیم در انجیل متی مشخص شده‌اند.

انجیل متی آلفای عهد جدید است و کتاب مکاشفه امگای آن. انجیل متی شاهکار نبوتی‌ای است که اهمیتش تا ایام آخر مهر و موم شده بود. این کتاب شامل دوازده فصل امگا است که با آلفای کتاب پیدایش، فصل‌های یازدهم تا بیست‌ودوم، متناظرند. به‌عنوان آلفای مکاشفه، با رابطه الهامی میان کتاب‌های دانیال و مکاشفه هم‌خوان است. آنچه درباره رابطه نبوتی کتاب‌های دانیال و مکاشفه مکشوف شده، در مورد رابطه انجیل متی و مکاشفه نیز صادق است. آنچه در این راستا به ما اطلاع داده شده، معادل است با:

در انجیل متی، همان مسیر نبوت پی گرفته می‌شود که در کتاب مکاشفه آمده است.

کتاب مکاشفه کتابی مهر و موم شده است، اما در عین حال کتابی گشوده نیز هست. در آن رویدادهای شگفت‌آوری ثبت شده که قرار است در واپسین روزهای تاریخ این زمین رخ دهد. تعالیم این کتاب روشن و قطعی‌اند، نه رازآلود و نامفهوم. در آن همان خط سیر نبوت پی گرفته می‌شود که در دانیال هست. خدا برخی از نبوت‌ها را تکرار کرده است و بدین‌سان نشان می‌دهد که باید به آنها اهمیت داده شود. خداوند چیزهایی را که اهمیت چندانی ندارند تکرار نمی‌کند. انتشار دست‌نوشته‌ها، جلد ۹، ۸.

کتاب متی همان «خط نبوت» را همچون کتاب‌های مکاشفه و دانیال پی می‌گیرد و آن در کتاب مکاشفه به کمال می‌رسد، زیرا واژه «complement» به معنای کمال است.

در کتاب مکاشفه، همه کتاب‌های کتاب مقدس به هم می‌پیوندند و خاتمه می‌یابند. در این‌جا مکمل کتاب دانیال است. یکی نبوت است؛ دیگری مکاشفه. کتابی که مهر و موم شده بود، مکاشفه نیست، بلکه آن بخش از نبوت دانیال است که به ایام آخر مربوط می‌شود. فرشته فرمان داد: «اما تو، ای دانیال، سخنان را پنهان دار و کتاب را مهر و موم کن تا زمان پایان.» دانیال ۴: ۱۲. اعمال رسولان، ۵۸۵.

متی، دانیال و مکاشفه همان کتاب هستند.

کتاب‌های دانیال و مکاشفه یکی هستند. یکی نبوت است و دیگری مکاشفه؛ یکی کتابی مهر شده و دیگری کتابی گشوده. یوحنا رازهایی را که رعد‌ها بر زبان آوردند شنید، اما به او فرمان داده شد که آنها را ننویسد. تفسیر کتاب مقدس ادونتیست‌های روز هفتم، جلد ۷، ۹۷۱.

به نظر می‌رسید مهم است زمانی صرف کنم تا کتاب متی را در بافت خود قرار دهم؛ کاری که می‌تواند بر اهمیت نبوی حضور پطرس در قیصریه فیلیپی تأکید کند، پیش از آن که مطالعه را دوباره به کتاب یوئیل برگردانم. می‌کوشم مشاهداتم از کتاب متی را خلاصه کنم تا اهمیت عظیم نبوی پطرس در قیصریه فیلیپی را نشان دهم؛ همان پانیوم دانیال، باب یازدهم، آیات ۱۳ تا ۱۵.

انجیل متی بر سه خط نبوی متمایز بنا شده است. خط نخست ده باب اول است؛ خط دوم دوازده باب بعدی است و پس از آن خط سوم می‌آید که از شش باب تشکیل شده است. ده باب نخست نمایانگر فرشته نخست مکاشفه باب چهارده‌اند، دوازده باب بعدی نمایانگر فرشته دوم مکاشفه باب چهارده و شش باب پایانی نمایانگر فرشته سوم مکاشفه باب چهارده. هنوز این مشاهده را به روشنی اثبات نکرده‌ام، اما این کار به سادگی شدنی است. پیش از آن، می‌خواهم به ترسیم خطوط کلی‌تری بر بوم انجیل متی ادامه دهم.

خط دوم باب‌های یازده تا بیست‌ودو به وسیله فرشته دوم نمایانده می‌شود، و فرشته دوم همواره بر تکرار دلالت می‌کند، زیرا «بابل سقوط کرد، سقوط کرد». باب‌های یازده تا بیست‌ودو ی پیدایش نخست وعده را و سپس پیمان سه مرحله‌ای خدا با قومی برگزیده را از طریق پدرسالار ابرام بیان می‌کنند. آیه کاملاً میانی آن دوازده باب «ختنه» را به عنوان نشان عهد معرفی می‌کند، و این در مرحله دوم از سه مرحله برقرار شد. آیه کاملاً میانی خط موازی عهد در انجیل متی همان جایی است که نام شمعون بروجونا به پطرس تغییر می‌کند.

و من نیز به تو می‌گویم: تو پطرس هستی، و بر این صخره کلیسای خود را بنا خواهم کرد؛ و دروازه‌های جهنم بر آن غلبه نخواهد یافت. متی ۱۶:۱۸

نام پطرس نماد صد و چهل و چهار هزار است، و او نماینده گروهی است که ایمان خود را بر شنیدن پیام مسیح بنا می‌کنند. نه صرفاً پیام درباره عیسی، بلکه پیامی که عیسی آن را پیامی دانست که خود خداوند به پطرس داده بود.

او به ایشان گفت، اما شما مرا که می‌گویید کیستم؟

و شمعون پطرس پاسخ داد و گفت: تو مسیح، پسر خدای زنده هستی. و عیسی پاسخ داد و به او گفت:

خوشا به حال تو، شمعون بن یونا، زیرا این را جسم و خون به تو آشکار نکرده است، بلکه پدر من که در آسمان است. متی ۱۶:۱۵-۱۷

ایمان پطرس بر مسیح شدن عیسی—همان مسیحا—استوار است. نام پطرس تغییر داده می‌شود، همان‌گونه که نام ابرام برای نشان دادن رابطه‌ای عهدی تغییر داده شد، و نام او برابر با ۱۴۴,۰۰۰ است، و در همان آیه، مناقشه بزرگ به عنوان صخره‌ای معرفی می‌شود که شالوده کلیسایی است که بر کلیساهای دوزخ غلبه خواهد کرد. یکصد و چهل و چهار هزار نفر آخرین تجلی قوم برگزیده عهد هستند، و پطرس نماینده آن گروه است.

پطرس همچنین به‌طور هم‌زمان نمایانگر نخستین کلیسای مسیحی، یعنی کلیسای شاگردان، است؛ زیرا آن همان دوره تاریخی است که در آن مسیح بنیاد کلیسای خود را نهاد. مسیح بنیاد است و نیز سنگ سرطاق، و پطرس نماد نخستین عروس مسیحی و آخرین عروس مسیحی است. بنابراین،

پطرس در یک آیه هم نمادِ آلفا و هم امگا است.

آن یک آیه، آیه مرکزی دوازده فصلی است که پیام فرشته دوم را نمایندگی می‌کنند، و پطرس نقش دوگانه‌ای دارد: هم عروس نخستین است و هم عروس آخرین. عروس آخرین با کنیسه شیطان وارد نبرد خواهد شد و از دو گروه تشکیل خواهد شد. یک گروه، یکصد و چهل و چهار هزار نفر است و گروه دیگر، جمعیت عظیم. جمعیت عظیم را اسمیرنا نمایندگی می‌کند و یکصد و چهل و چهار هزار نفر را فیلادلفیا.

آن صد و چهل و چهار هزار نفر، فیلادلفیایی‌اند و تغییر نام پطرس در آیه هجده نماینده مهر شدن آن صد و چهل و چهار هزار نفر است. او نماد کسانی است که مهر شده‌اند، و در آن آیه، که دقیقاً آیه مرکزی دوازده فصل عهد است، با آیه دقیقاً مرکزی دوازده فصل سفر پیدایش هم‌تراز است، جایی که ختنه به‌عنوان نشانه معرفی می‌شود. فصل‌های یازدهم تا بیست‌ودوم کتاب مکاشفه سومین خط را برای دوازده فصل گواهی عهد فراهم می‌آورند، و آیه مرکزی آن دوازده فصل ازدواج فاحشه مکاشفه هفده با پادشاهان زمین را مشخص می‌کند.

و آن وحش که بود و نیست، او خود هشتمی است و از جمله آن هفت است و به هلاکت می‌رود. مکاشفه ۱۷:۱۱.

این آیه به شناسایی سقوط نهایی بابل عظیم می‌پردازد و سقوط نخستین بابل در فصل نخست خط عهد دوازده فصلی سفر پیدایش بود. پطرس در آیه مرکزی نماینده صد و چهل و چهار هزار است؛ آیه‌ای که با آیه مرکزی سفر پیدایش هم‌راستا است. در آیه مرکزی مکاشفه، سقوط بابل عظیم، داستان نمرود، شکارچی بزرگ بابل، را به فرجام می‌رساند.

آیات مرکزی هر یک از این سه خط نبوتی یا مهر خدا را مشخص می‌کنند یا نشان وحش را. عهد بایلی مرگ که آغازش در سفر پیدایش است، در مکاشفه به پایان می‌رسد. بدین‌سان بر هر سه خط آغاز و انجامی می‌نهد، هنگامی که آن‌ها خط بر خط کنار هم آورده می‌شوند. آنجا که پطرس به‌عنوان نماد نبرد عظیم میان صخره و درهای جهنم به‌کار گرفته می‌شود، پیام فرشته دوم است؛ زیرا پیام فرشته دوم این است: «بابل سقوط کرد» (نمرود)، «سقوط کرد» (فاحشه روم). دومین خط در سه خط متی، پیام فرشته دوم است، زیرا دو سقوط بابل را مشخص می‌کند. در همان‌جایی که ازدواج حقیقی به انجام می‌رسد، یعنی در قانون یکشنبه، ازدواجی جعلی را عرضه می‌کند. عدد «۸» را به‌عنوان بدل قوم خدا، که هشت حقیقی‌اند، معرفی می‌کند. نظام پاپی نیز به‌صورت تقلیدکننده از خدا تصویر می‌شود، زیرا که بود، و هنوز هست، و صعود خواهد کرد. صعود می‌کند، درست همان‌جا که رایب برافراشته می‌شود—قانون یکشنبه.

در متی دوازده تحقق مسیحایی وجود دارد، و در عهد عتیق بین سیصد تا پانصد نبوت درباره مسیح هست. متی دوازده تحقق مستقیماً شناسایی‌شده را در بر دارد، به‌مراتب بیش از هر یک از سه انجیل دیگر. آن دوازده تحقق با نه نشان‌راه متمایز در جنبش اصلاحی صد و چهل و چهار هزار هم‌راستا هستند. عدد نه نماد تمامیت است، زیرا عددی فراتر از «نه» وجود ندارد؛ چراکه هر مقدار دیگری پس از «نه» تنها از همان نه رقم یک تا نه و نیز صفر استفاده می‌کند. نه، مظهر پری است. از میان آن نه نشان‌راه، دو تا بیش از یکی از تحقق‌های متی را دارند. 9/11 دو تا دارد، و قانون یکشنبه سه تا.

زمان پایان در ۱۹۸۹، رسمی‌سازی پیام در ۱۹۹۶، سپس ۹/۱۱، پس از آن سرخوردگی ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰، سپس ندایی در بیابان در ژوئیه ۲۰۲۳ که به رستاخیز ۲۰۲۴ انجامید و به فریاد نیمه‌شب می‌انجامد، و پس از آن جدایی کاهنان که در قانون یکشنبه به اوج می‌رسد. نه نشان‌راه؛ یکی که دو شاهد دارد و یکی که سه شاهد دارد؛ ۹/۱۱ دو شاهد دارد و قانون یکشنبه سه شاهد. این بدان معناست که در خط اصلاح

صد و چهل و چهار هزار، از دو شاهد ۹/۱۱ تا سه شاهد قانون یکشنبه، زمان مهرشدن صد و چهل و چهار هزار مشخص می‌شود. دوازده نشانه راه با هر جنبش اصلاحی هم‌راستا هستند و بدین وسیله زمان مهرشدن صد و چهل و چهار هزار را از ۹/۱۱ تا قانون یکشنبه برجسته و مشخص می‌کنند.

با انجام این کار، دو شاهد را در ۱۱ سپتامبر و سه شاهد را در قانون یکشنبه شناسایی می‌کند. دو شاهد ۱۱ سپتامبر پیام فرشته دوم هستند و سه شاهد قانون یکشنبه پیام فرشته سوم. بنابراین، خطی که از تحقق‌هایی که متی از نبوت‌های مسیحایی بیان می‌کند حاصل می‌شود، زمان مهر شدن را جدا کرده و برجسته می‌سازد، در حالی که فرشته دوم را آلفای تاریخ زمان مهر شدن و فرشته سوم را امگای آن معرفی می‌کند. این بدان معناست که زمان مهر شدن میان عدد دو و عدد سه قاب گرفته شده است، و بدین ترتیب عدد بیست‌وسه—نمادی از کفاره—بر سراسر تاریخ مهر شدن قرار می‌گیرد.

در انجیل متی سه خط نبوی وجود دارد که به ترتیب نماینده فرشته اول، دوم و سوم‌اند، و دوازده فصل دوم انجیل متی نمایانگر عهد با یک صد و چهل و چهار هزار است، زیرا آن امگای عهد آلفای کتاب پیدایش با ابرام به شمار می‌آید. این همچنین بدین معناست که در مقام فرشته دوم، هنگامی که پطرس هم عروس نخستین و هم عروس واپسین مسیحی را نمایندگی می‌کند، دوبرابر شدن پطرس، ضرورت نبوی وقوع یک دوبرابر شدن در فرشته دوم را تثبیت می‌کند. به شهادت سه گواه، عدد دوازده ریسمانی است که سه خط دوازده فصلی را به هم می‌بندد؛ پس هرگاه نمود دیگری از عدد دوازده را در انجیل متی بیابیم، باید با دیگر دوازده‌های انجیل متی هم‌راستا باشد.

دوازده فصل انجیل متی که با عدد نمادین یازده آغاز می‌شوند و با همتای نمادین آن، عدد بیست‌ودو، پایان می‌یابند، با خط اصلاح صد و چهل و چهار هزار که به وسیله دوازده تحقق مسیحایی نمایندگی می‌شود، هم‌راستا هستند و بدین سان دومین «دوبرابر شدن» را در خط فرشته دوم آشکار می‌کنند. دوازده تحقق مسیحایی، به همراه دوازده فصل، «دوبرابر شدن» فرشته دوم‌اند، اما وقتی در هم ضرب شوند نمایانگر ۱۴۴,۰۰۰ هستند. پطرس دو برابر می‌شود، و عدد دوازده نیز دو برابر می‌شود. این دوبرابر شدن‌ها تحقق دوبرابر شدن سقوط بابل را در دو نوبت به انجام می‌رسانند.

فصول یازدهم تا بیست‌ودوم نمایانگر فرشته دوم مکاشفه یوحنا باب چهارده هستند. عدد ده نماد یک آزمون است، و نخستین سه آزمون، ده باب نخست انجیل متی است. «ده» نماد آزمون است. چون متی آلفا و مکاشفه یوحنا امگا است، باب نخست هر دو کتاب با مکاشفه‌ای از عیسی مسیح آغاز می‌شود. در باب نخست، یوسف بر سر این که سخن فرشته را باور بکند یا نه آزموده می‌شود. همتای او پدر یحیی‌ای تعمیددهنده، زکریا بود که باور نکرد و در همان آزمون مردود شد. یکی تولد معجزه‌آسا را پذیرفت، دیگری تردید کرد.

در فصل دوم، هیروودیس از تولد پادشاهی تازه بیم داشت و یوسف و مریم به مصر گریختند. در فصل سوم، یحیی تعمیددهنده نخستین آزمون را آورد؛ آزمونی که خواهر وایت آن را آزمونی مرگ و زندگی می‌داند، زیرا او نوشت که «کسانی که پیام یحیی را رد کردند، نمی‌توانستند از عیسی بهره‌مند شوند.» فرشته اول پیامی آزمایشی است که همان‌گونه که یحیی می‌کرد، مردم را به ترس از خدا فرامی‌خواند، زیرا ساعت داوری خدا در راه است. این را یحیی زمانی نشان داد که پرسید: «چه کسی شما را هشدار داد تا از غضب آینده بگریزید؟»

سپس در فصل چهارم، عیسی به مدت چهل روز روزه می‌گیرد که روزه‌داری او با سه آزمون متمایز به اوج می‌رسد، زیرا این سه آزمون همواره در پیام فرشته اول بازنمایی می‌شوند. سپس عیسی با برگزیدن شاگردانش آغاز به پی‌ریزی بنیادها کرد، زیرا در تاریخ فرمان نخست، به دست عزرا و نحیا بنیادهای معبد نهاده شد، و نزد میلریتی‌ها، بنیادها در تاریخ پیام فرشته اول نهاده شد. این بنیادها همان «خوشا به حال‌ها» هستند، و پس از آن معجزات او آمد که به فرستادن دوازده شاگرد انجامید و

فصل ده را به پایان رساند. در آن هنگام دوازده شاگرد در جای خود قرار گرفته بودند، و الهام تصریح می‌کند که شاگردان بنیاد کلیسای مسیحی بودند. تا فصل یازدهم، بنیادها تکمیل شده بود.

در فصل یازدهم، شاگردان به تنهایی خدمت می‌کنند و عیسی تنهاست؛ امری که نشان‌دهنده گسستی روشن میان فصل‌های ده و یازده است. فصل‌های یک تا ده به پیام فرشته نخست اختصاص دارد که با رسیدن فرشته دوم پایان می‌یابد. فرشته دوم موجب دودستگی و جدایی می‌شود، همان‌گونه که میان میلرایت‌ها و پروتستان‌ها رخ داد. فصل ده با جدا شدن عیسی از شاگردان پایان می‌یابد و در فصل یازده او تنهاست.

فصول یازده تا بیست‌و‌دو نمایانگر فرشته دوم‌اند و به فصول بیست‌وسه تا بیست‌وهشت، به‌عنوان خط سوم فرشته سوم، منتهی می‌شوند. البته فرشته سوم به قانون یکشنبه می‌رسد؛ همان چیزی که عید فصیح فصول بیست‌وشش تا بیست‌وهشت نمایانگر آن است. "23" نماد کفاره است، و فصل نخست از آن شش فصل نمایانگر پیام فرشته اول است و سه فصل پایانی نمایانگر پیام فرشته سوم‌اند. دو فصل میانی (24 و 25) نمایانگر فرشته دوم‌اند. سه فصل آخر شامل "23" نشانه راه مشخص هستند که با "23" نشانه راه، فصل "23" را به‌عنوان فرشته اول یا آغاز، و فصول بیست‌وشش تا بیست‌وهشت را به‌عنوان سوم، هم‌راستا می‌کنند. فصل 23 فرشته اول است، و دو فصل بعد فرشته دوم‌اند و سه فصل آخر فرشته سوم‌اند.

خط سوم در متی نمایانگر فرشته سوم است و به سه مرحله تقسیم می‌شود. فصل ۲۳ مرحله نخست و فرشته نخست است. فصل‌های ۲۴ و ۲۵ مرحله دوم و فرشته دوم‌اند. فصل‌های ۲۶، ۲۷ و ۲۸ مرحله سوم و فرشته سوم‌اند. یک فصل برای فرشته اول، دو فصل برای فرشته دوم و سه فصل برای فرشته سوم. سومی که فصیح است و نمایانگر صلیب است و به نوبه خود با قانون روز یکشنبه هم‌راستا است، همچنین با عید پنجاهه نیز نشان داده می‌شود.

پنتیکاست عدد ۵۰ است، و ۵۰ نماد یوبیل است. یوبیل شامل سال چهل‌ونهم است، پایان هفتمین دوره هفت‌ساله. عدد ۴۹ پیش از عدد ۵۰ می‌آید، اما ارتباط مستقیمی با آن دارد. خط سوم در متی با فصل ۲۳ آغاز می‌شود، و پس از آن دو فصل (۲۴، ۲۵) می‌آیند که جمعشان ۴۹ می‌شود، درست پیش از فرشته سوم که نمایانگر عدد ۵۰ است.

آغاز زنجیره شش فصل «۲۳» است و پایان آن «۲۳» نشانه راه است و حاصل جمع فصل ۲۶ با ۲۷ و ۲۸ «۸۱» می‌شود، که نمادی از کاهنان است و در خود همان آیاتی نهفته است که ریختن خونی را مشخص می‌کنند که کاهن اعظم آسمانی آن را در خدمت کاهنی اعظم خویش به کار می‌برد. به همین دلیل، عنوان فصل «۸۱» در «اشتیاق اعصار» بر اساس متی ۲۸ است.

فصل ۸۱- «خداوند برخاسته است»

«این فصل بر اساس متی ۲: ۲۸-۴، ۱۱-۱۵ است.» آرزوی اعصار، ۷۸۰.

عدد «۸۱» نمایانگر کهنانت است و در لایوان باب ۸، هفت روز تقدیس کاهنان بیان شده است. در سفر اعداد باب ۸، تطهیر لایوان بیان شده است. در دوم تواریخ، «۸۱» کاهن با پادشاه عزیا مخالفت می‌کنند و این بخش مستقیماً به تثبیت پیام مهر صد و چهل و چهار هزار کمک می‌کند.

اما چون نیرومند شد، دلش به کبر بالا گرفت تا به هلاکتش انجامید؛ زیرا بر خداوند خدای خود تعدی ورزید و به هیکل خداوند درآمد تا بر مذبح بخور، بخور بسوزاند. و عزریا کاهن در پی او داخل شد و با او هشتاد کاهن خداوند که مردانی دلیر بودند. و آنان در برابر عزیا پادشاه ایستادند و به او گفتند: ای عزیا، سوزاندن بخور برای خداوند از آن تو نیست، بلکه از آن کاهنان، پسران هارون است

که برای سوزاندن بخور تقدیس شده‌اند؛ از قدسگاه بیرون شو، زیرا تعدی کرده‌ای؛ و این برای تو از جانب خداوند خدا مایه عزت نخواهد بود.

آنگاه عزیا خشمگین شد و مجمره‌ای در دست داشت تا بخور بسوزاند؛ و در حالی که بر کاهنان خشمگین بود، جذام در پیشانی‌اش، در برابر کاهنان در خانه خداوند، کنار مذبح بخور، پدید آمد. و عزریا کاهن اعظم و همه کاهنان به او نگریستند و اینک دیدند که در پیشانی‌اش جذام است؛ پس او را از آنجا بیرون راندند؛ بلکه خود او نیز شتافت که بیرون رود، زیرا خداوند او را مبتلا ساخته بود. و پادشاه عزیا تا روز مرگش جذامی بود و چون جذامی بود، در خانه‌ای جداگانه ساکن شد؛ زیرا از خانه خداوند منع شده بود. و یوثام پسرش بر خانه پادشاه نظارت می‌کرد و بر مردم آن سرزمین داوری می‌نمود. دوم تواریخ ۱۶:۲۶-۲۱.

عدد هشتاد و یک به‌عنوان نماد با کاهنانی مرتبط است که با تلاش‌های عزیا برای تقدیم قربانی در معبد مخالفت کردند. ساختار نوی بخش مربوط به عزیا با ساختار نبوی دانیال باب یازده، آیات ۱۱ و ۱۲، همخوان است. هر دو متن پادشاهی جنوبی را معرفی می‌کنند که دلش از پیروزی‌های نظامی به غرور می‌گراید، به‌ویژه پیروزی اخیر بر پادشاه شمال. وقتی آیه یازدهم باب یازدهم دانیال به‌دست بطلمیوس در نبرد رافیا تحقق یافت، او نیز همچون عزیا کوشید در معبد اورشلیم قربانی تقدیم کند، اما با مقاومت کاهنان روبه‌رو شد. خط بر خط، این دو شاهد جنگ اوکراین را که تقریباً به پایان رسیده است شناسایی می‌کنند.

فصل هشتاد و یکم «اشتقاق اعصار»، بر اساس متی ۲۸ است و نشان می‌دهد که مسیح برای آغاز خدمت خود به‌عنوان کاهن اعظم آسمانی صعود می‌کند.

خلاصه آنچه گفته‌ایم این است: ما چنین کاهن اعظمی داریم که به دست راست تخت عظمت در آسمان‌ها نشسته است. عبرانیان ۸:۱

عدد «۸۱» نماد کاهنان، و نیز فصل‌های ۲۶، ۲۷ و ۲۸ است؛ گام سوم سطر سوم در متی جمعش ۸۱ می‌شود. گام دوم جمعش ۴۹ است و گام نخست ۲۳ است. هشتاد و یک در گواهی عزیا نماینده ۸۰ کاهن و یک کاهن اعظم است. در این سطح، آن ۸۰ کاهن انسانی‌اند و کاهن اعظم الهی است. ۸۱ نمایانگر ترکیب الوهیت با انسانیت است. عدد یک در عدد هشتاد و یک نمایانگر الوهیت است.

عدد یک در یازده نمایانگر انسانیت و همچنین الوهیت است. عدد یک در عدد بیست و یک نمایانگر الوهیت است و بیست نمایانگر انسانیت. ترکیب دو و یک را می‌توان در شاگردان در راه عمانوس دید. ترکیب سه و یک، انسانیت و الوهیت است، همان‌گونه که در کوره آتش شدرک، میشک و عبدنغو نمایان شده است.

ترکیب چهار و یک نشان می‌دهد که آمیختگی الوهیت با انسانیت در نسل چهارم تحقق می‌یابد.

ترکیب پنج و یک، آن پنج دوشیزه‌ای را که در انتظار دامادند مشخص می‌کند.

ترکیب شش و یک نمایانگر رابطه انسان با سبت روز هفتم است؛ سبتی که ذات الهی سرور آن است. عدد «شش» نماد انسان است و «یک» مسیح است.

ترکیب هفت و یک نمایانگر گذار کلیسای هفتم لاودیکیه به تجربه فیلادلفیه است.

۸۱ نمادی برای کاهنان و رابطه آنان با کاهن اعظم است.

ترکیب نه و یک نشان دهندهٔ کامل شدن است. بارداری نه ماه است. نه نسل تا نوح بود، و نه نسل پس از او که به عهد منتهی شد. عیسی در ساعت نهم جان سپرد. ترکیب نه و یک پایان یافتن کار مهر کردن قوم او را نشان می‌دهد.

در این زمینه، عدد یک ترکیب انسانیت و الوهیت است؛ عدد دو آموزگار الهی است که به انسانیت تعلیم می‌دهد. عدد سه پیام سه فرشته است؛ پیامی که در مرحلهٔ دو به آنان آموزش داده می‌شود. عدد چهار نسل چهارم را مشخص می‌کند و بدین سان تاریخ نبوی را معین می‌سازد؛ زمانی که پنج باکره دانا آشکار می‌شوند و چنان که روز ششم آفرینش نمایانگر آن است، بازآفرینی می‌شوند. سپس گام هفتم گذار به فیلادلفیا و معمای «هشتم که از هفت است» را مشخص می‌کند. در آن نقطه عهد به انجام می‌رسد و کهنات «۸۱» برافراشته می‌شود تا کاری را که عدد نه نمایندگی می‌کند به پایان برساند. در هر گام، عدد یک شیر قبیله یهودا است که همان پلمونی، شمارندهٔ شگفت‌انگیز نیز هست. ۸۱ نمادی از کاهنان است. پلمونی همهٔ اعداد را آفرید.

عدد یازده نیمی از بیست و دو است، و هر دو نمایانگر ترکیب الوهیت با انسانیت هستند. در یک مقالهٔ اخیر دو جمله آوردم که به آغاز و پایان می‌پردازند.

نخستین بیان حاکی از این بود که وقتی الن وایت رؤیاهای اولیه‌اش دربارهٔ قدس را داشت، به او نشان داده شد که حکم سبت از سایر احکام درخشان‌تر است. همچنین به او نشان داده شد که در ایام آخر «تعلیم تجسد» به درخششی ملایم آراسته است. سبت در آغاز نوری بود که در پایان نماد تعلیم تجسد به شمار می‌رفت. ترکیب الوهیت با انسانیت همان تعلیم تجسد است، زیرا این تعلیم، تعلیم گرفتن تن انسانی از سوی مسیح است و بدین سان نمونه می‌نهد که الوهیت درآمیخته با انسانیت گناه نمی‌کند.

یازده به علاوه یازده می‌شود بیست و دو، و عدد یازده آغازگر هر یک از خطوط میثاق دوازده فصلی است و هر یک با بیست و دو پایان می‌یابد. فصل‌های یازدهم و آیه‌های یازدهم در کتاب مقدس نمایانگر نشانه‌های راه صد و چهل و چهار هزار هستند.

۲۰۱۴

جنگ در اوکراین در سال ۲۰۱۴ آغاز شد و خط بیرونی زمان مهر شدن آن یکصد و چهل و چهار هزار است.

و پادشاه جنوب از خشم برانگیخته خواهد شد و بیرون آمده با او، یعنی با پادشاه شمال، خواهد جنگید؛ و او لشکری عظیم فراهم خواهد آورد، اما آن لشکر به دست او سپرده خواهد شد. دانیال ۱۱:۱۱.

۱۸ ژوئیهٔ ۲۰۲۰

اولین مایهٔ ناامیدی، درنگ عیسی در رفتن برای زنده کردن لعازر بود، که معجزهٔ نهایی و مهر خدا بود. عیسی پیش از زنده کردن لعازر چهار روز صبر کرد. آن آیه در یوحنا، آخرین هفت معجزه‌ای را که در انجیل یوحنا به طور مستقیم مشخص شده‌اند، مشخص می‌کند. نخستین، تبدیل آب به شراب بود. در تأمل بر هفت معجزه‌ای که با یوحنا ۱۱:۱۱ به اوج می‌رسند، نور بسیاری هست، و همهٔ الاهدانان موافق‌اند که در یوحنا تنها هفت معجزه هست، بر پایهٔ این که آن معجزات به طور مستقیم مشخص شده‌اند. از این رو، رستاخیز مسیح را به عنوان نشانهٔ هشتم به شمار نمی‌آورند، اما آن خود معجزه‌ای بود و رستاخیز او نشانهٔ عهد است؛ پس رستاخیز در کتاب یوحنا معجزهٔ هشتم است، یعنی از هفت‌گانه، زیرا هر یک از هفت معجزهٔ پیشین به قدرت رستاخیز او انجام شد.

این سخنان را گفت؛ و پس از آن به ایشان گفت: دوست ما لعازر خفته است؛ اما من می‌روم تا او را از خواب بیدار کنم. یوحنا ۱۱:۱۱.

جولای ۲۰۲۳

در ژوئیه ۲۰۲۳، صدای نداکننده‌ای در بیابان شروع کرد به فریاد کردن پیامی که روح حیات را در خود دارد.

و پس از سه روز و نیم، روح حیات از جانب خدا در ایشان وارد شد و ایشان بر پاهای خود ایستادند؛ و ترسی عظیم بر کسانی که ایشان را دیدند فرو افتاد. مکاشفه ۱۱:۱۱.

یوحنا هشت روز پیش از قانون روز یکشنبه به دنیا می‌آید، زیرا در هنگام قانون روز یکشنبه است که پدرش زکریا سخن می‌گوید. نام یوحنا در قانون روز یکشنبه از «زکریا» به «یوحنا» تغییر می‌کند، زمانی که این تغییر نام نشان‌دهنده یک رابطه عهدی است. این تولد نماد رستاخیز کسانی است که در ۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰ در خیابان‌ها کشته شدند.

به راستی به شما می‌گویم، در میان آنان که از زنان زاده شده‌اند، بزرگ‌تر از یحیی تعمیددهنده برنخاسته است؛ اما کوچک‌ترین در ملکوت آسمان از او بزرگ‌تر است. متی ۱۱:۱۱.

۲۰۲۴

اشعیا گردآوری دوم را که در سال ۱۸۴۹ تحقیق یافت، مشخص می‌کند. گردآوری دوم در ژوئیه ۲۰۲۳ آغاز شد و زمانی پایان می‌یابد که قوم خدا مهر شوند.

و در آن روز واقع خواهد شد که خداوند برای بار دوم دست خود را بگستراند تا باقی‌مانده قوم خود را که از آشور و از مصر و از فتروس و از کوش و از عیلام و از شینعار و از حمات و از جزایر دریا باقی مانده‌اند، بازآورد. اشعیا ۱۱:۱۱

درست پیش از قانون یکشنبه

عیسی به تازگی ورود پیروزمندان‌اش را به پایان رسانده است و بدین‌سان گذار از فریاد نیمه‌شب به قانون یکشنبه را مشخص می‌کند. او دوازده شاگرد را همراه خود دارد، زیرا آنان پیش از قانون یکشنبه برگزیده شده‌اند.

و عیسی به اورشلیم وارد شد و به هیکل درآمد؛ و چون در اطراف به همه‌چیز نگاهی انداخت و شامگاه فرا رسیده بود، با آن دوازده به بیت‌عینیا بیرون رفت. مرقس ۱۱:۱۱.

وقتی مهر کردن آن صد و چهل و چهار هزار نفر، درست پیش از قانون یکشنبه، به انجام می‌رسد، پیوند شوهر الوهیت با همسر انسانیت کامل می‌شود و آن دو تا ابد یکی‌اند، زیرا کفاره به پایان رسیده است.

با این همه، در خداوند، نه مرد از زن بی‌نیاز است و نه زن از مرد. اول قرنتیان ۱۱:۱۱.

تولد معجزه‌آسای سارا، تولدی که از زمان شورش سال ۱۸۶۳ مدت‌ها به تأخیر افتاده بود، زمانی محقق می‌شود که زن باب دوازدهم مکاشفه دوقلو به دنیا می‌آورد. کودک نخست در «فریاد نیمه‌شب» به دنیا می‌آید و کودک دوم در هنگام قانون یکشنبه به دنیا می‌آید. کودکی که دوم به دنیا آمد، ریسمان قرمزی داشت که نمایانگر نشانه راحاب در اریحا بود.

به ایمان، ساره خود نیز قوت یافت تا نطفه بگیرد و هنگامی که از سن گذشته بود، فرزندی زایید، زیرا او را که وعده داده بود، امین دانست. عبرانیان ۱۱:۱۱.

قانون یکشنبه برای لاودیکه

ارمیا داوری کلیسای ادونتیسست روز هفتم لاودیکی را مشخص می‌کند.

بنابراین خداوند چنین می‌فرماید: اینک بلایی بر ایشان خواهم آورد که نتوانند از آن بگریزند؛ و هرچند نزد من فریاد برآورند، به ایشان گوش نخواهم داد. ارمیا ۱۱:۱۱.

حزقیال با قضاوت ارمیا درباره ادونتیسسم موافق است.

این شهر دیگ شما نخواهد بود، و شما نیز گوشت در میان آن نخواهید بود؛ بلکه من شما را در مرز اسرائیل داوری خواهم کرد. حزقیال ۱۱:۱۱.

کنار گذاشته شدن اسرائیل باستان به‌عنوان قوم عهد خدا، متضمن این است که خدا قوم عهد پیشین را به‌خاطر آنچه خود کنار گذاشتند به غیرت برانگیزد. این امر در مورد ادونتیسسم در زمان قانون یکشنبه تکرار می‌شود.

پس می‌گویم: آیا لغزش خوردند تا بیفتند؟ حاشا! بلکه به سبب لغزش ایشان، نجات به غیر یهودیان رسیده است تا ایشان را به غیرت آورند. رومیان ۱۱:۱۱.

ادونتیسسم، که بر پایه کار ویلیام میلر است و آن را رد می‌کنند، همچنان همان جنبشی است که هیکل را بنا کرد؛ اما مانند سلیمان که او نیز هیکل را ساخت، آنان عهد را شکستند و پادشاهی از ایشان گرفته خواهد شد و به قومی داده خواهد شد که تاکستان خدا را مطابق هدایت او اداره خواهند کرد.

از این رو خداوند به سلیمان گفت: چون این کار از تو سر زده و تو عهد و فرایض مرا که به تو فرمان داده‌ام نگاه نداشته‌ای، بی‌گمان پادشاهی را از تو خواهم گرفت و آن را به بندهات خواهم داد. اول پادشاهان ۱۱:۱۱.

قانون یکشنبه برای فیلادلفیا

در زمان قانون یکشنبه، طبق گفته انبیا، کلیسای پیروزمند در سرزمین خود قرار می‌گیرد، و آن سرزمین سرزمینی است سرشار از پیام باران دیرهنگام. اریحا در سال ۱۸۶۳ بازسازی شد، و در زمان قانون یکشنبه اریحا فرو می‌ریزد.

اما زمینی که برای تصرف آن می‌روید، سرزمینی با کوه‌ها و دره‌هاست و از باران آسمان آب می‌نوشد. تثبیه ۱۱:۱۱.

یک شهر، یک پادشاهی است، و کلیسای پیروزمند نمایانگر ملکوت جلال مسیح است. آن ملکوت کلیسای پیروزمند از زمان قانون یکشنبه آغاز می‌شود، هنگامی که کلیسای او برافراشته شده و برتر از همه کوه‌ها و تپه‌ها قرار می‌گیرد.

به برکت راستکاران، شهر سرافراز می‌شود؛ اما از دهان شیران واژگون می‌شود. امثال ۱۱:۱۱

ساعت نهم بود که فرشته نزد کرنیلیوس آمد و به او دستور داد کسی را نزد پطرس بفرستد؛ بدین‌سان زمان رفتن انجیل نزد غیریهودیان را در هنگام قانون یکشنبه مشخص کرد. وقتی خدا به پطرس دستور داد برود، این در چارچوب رؤیایی درباره خوردن حیوانات ناپاک بود. این امر در قانون یکشنبه تحقق می‌یابد. ساعت نهم با همان ساعت نهمی منطبق است که مسیح در آن مرد. ساعت

نهم نماینده پایان دوره‌ای است که از ساعت سوم، زمانی که عیسی مصلوب شد، آغاز می‌شود و او شش ساعت بعد جان سپرد. این همان دوره‌ای است که پطرس در ساعت سوم در بالاحانه است و سپس در ساعت نهم در هیکل. یک ساعت نهم با مرگ مسیح پایان می‌یابد؛ در ساعت نهم بعدی پطرس در هیکل پیام یوئیل را اعلام می‌کند. مرگ مسیح رابطه عهدی با اسرائیل را پایان داد و در را به روی غیریهودیان گشود، که کرنیلیوس نماینده آنان است.

و اینک، در همان لحظه، سه مرد که از قیصریه نزد من فرستاده شده بودند، به خانه‌ای که در آن بودم رسیده بودند. اعمال رسولان ۱۱:۱۱.

آنها نزد شما مایهٔ نفرت خواهند بود؛ نباید از گوشتشان بخورید، بلکه لاشه‌هایشان را نیز نزد خود مایهٔ نفرت بدانید. لاویان ۱۱:۱۱

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

خواب دیدم که خدا، به دستی نادیده، صندوقچه‌ای نفیس و شگفت‌ساخت برایم فرستاد؛ به درازای حدود ده اینچ و با قاعده‌ای مربع، به ضلع شش اینچ، از آبنوس و مروارید ساخته و به طرزی شگفت معرق‌کاری شده بود. به صندوقچه کلیدی بسته بود. بی‌درنگ کلید را برداشتم و صندوقچه را گشودم؛ که به شگفتی و حیرتم دیدم از هر گونه و هر اندازه گوهر، الماس، سنگ‌های قیمتی، و سکه‌های طلا و نقره با هر اندازه و ارزشی پر بود، و همه به زیبایی هر یک در جای خود در صندوقچه چیده شده بودند؛ و بدین‌سان نوری و جلالی بازمی‌تاباندند که تنها خورشید با آن برابری می‌کرد. ...

"به داخل صندوقچه نگاه کردم، اما چشمانم از آن منظره خیره شد. آنها با ده برابر شکوه پیشین‌شان می‌درخشیدند. گمان کردم که آنها در شن، زیر پای آن اشخاص شریری که آنها را پراکنده کرده و در خاک لگدمالشان کرده بودند، صیقل خورده‌اند. آنها با نظمی زیبا در صندوقچه چیده شده بودند، هر یک در جای خود، بی‌آنکه زحمتی آشکار از سوی مردی که آنها را درون انداخته بود، به چشم آید. از شدت شادی فریاد کشیدم و همان فریاد مرا بیدار کرد." نوشته‌های نخستین، ۸۱-۸۳.

شما آمدن خداوند را بیش از حد دور می‌انگارید. من دیدم که باران آخر [به همان ناگهانی که] فریاد نیمه‌شب، و با ده برابر قدرت می‌آید. اسپالدینگ و مگن، ۵.

و در همهٔ امور حکمت و فهم که پادشاه از آنان جويا شد، ایشان را ده برابر بهتر از همهٔ جادوگران و منجمان سراسر قلمرو خود یافت. دانیال ۱:۱۸-۲۰.